

Sygn. akt II Ka 442/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO. Anna Łaszczych (spr.)

Sędziowie SO. Michał Pieńkowski

SO. Marek Konrad

Protokolant Ewa Chrzczonowska

przy udziale Prokuratora Okręg. Tomasza Mierzejewskiego

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 r.

sprawy S. M.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie

z dnia 23 września 2015 r. sygn. akt II K 30/15

o r z e k a :

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zwalnia oskarżonego od kosztów i opłat sądowych za drugą instancję.

Sygn. akt II Ka 442/15

UZASADNIENIE

S. M. został oskarżony o to, że:

w dniu 14 stycznia 2015r. o godz. 21:20 w msc. R. ul. (...) w ruchu lądowym kierował pojazdem mechanicznym m-ki D. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, wynik badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu: I badanie: 1,10 mg/l, II badanie - 1,18 mg/l,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie wyrokiem z dnia

23 września 2015r., sygn. akt II K 30/15: oskarżonego S. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych; Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na

okres 2 (dwóch) lat; na podstawie art. 43 § 3 kk zobowiązał oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do kierowania pojazdami mechanicznymi do miejscowo właściwego Wydziału Komunikacji oraz zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania w sprawie i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, a w zasadzie o środku karnym zaskarżył oskarżony S. M.. Oskarżony podnosi w apelacji okoliczności dotyczące jego sytuacji życiowej i rodzinnej. W konkluzji apelacji oskarżony S. M. wniósł o złagodzenie orzeczonego wobec niego środka karnego przez wyłączenie kategorii C, C i E.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego S. M. jest niezasadna i nie została uwzględniona.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem oskarżonego S. M. zawartym w apelacji, że orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 2 jest rażąco surowy. Podnieść należy, że Sąd I instancji orzekając o karze grzywny i środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zastosował przepis art. 4 § 1 k.k., a więc ustawę „starą”, względniejszą dla oskarżonego. Zgodnie z art. 42 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów lub pojazdów określonego rodzaju, sąd orzeka na okres nie krótszy niż 3 lata. Okoliczności podnoszone przez oskarżonego w apelacji były znane Sądowi Rejonowemu i uwzględnione przy orzekaniu o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Oskarżony pomija w apelacji okoliczności obciążające go, a przede wszystkim wysoki stan nietrzeźwości w czasie kierowania pojazdem mechanicznym (I badanie 1,10 mg/l, II badanie 1,18 mg/l). Oskarżony S. M. kierował samochodem w stanie wręcz upojenia alkoholowego i swoim zachowaniem naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, i stworzył realne niebezpieczeństwo dla innych uczestników tego ruchu. Trudna sytuacja życiowa rodziny była znana oskarżonemu w czasie, gdy popełnił przestępstwo będące przedmiotem niniejszej sprawy. Oskarżony nie może traktować tego faktu jako okoliczności łagodzącej. Zachowanie oskarżonego świadczy o jego nieodpowiedzialności wobec swojej rodziny. Oskarżony musi ponieść konsekwencje swojego zachowania.

Sąd Okręgowy w całości podzielił stanowisko i argumenty Sądu I instancji w kwestii orzeczenia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat i nie znalazł żadnych podstaw do złagodzenia tego środka.

Z tych względów z mocy art. 437 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze, w tym opłatach orzeczonego na zasadzie art. 434 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych z późniejszymi zmianami.